

Voldemar Kuslap abikaasa Kaiest: teatriinimese naisel peab olema tasakaalukust ja piisavalt tugevad närvid

Hiljuti oma 85. sünnipäeva tähistanud laulja Voldemar Kuslap ütleb, et tal on küll tervislikud elukombed, kuid ta pole mingi etalon: „Mulle pole miski eluline asi võõras.“

Kui Voldemar Kuslap läinud pühapäeval Estonia lavale sünnipäevaõnnitlusi ja lilli vastu võtma läks, tõusis kogu saal austusavalduseks püsti. Kauni lillekimbu oli saatnud ka president Alar Karis.

Estonia Seltsi juhataja Mart Mikk nimetab aastakümneid rahvusooperi uksepiitu kulutanud baritoni elavaks leksikoniks ja teadmiste allikaks: „Meie kõik oleme kusagilt lugenud põnevaid lugusid, aga tema on ise kohal olnud nendes olukordades, millest meie oleme vaid lugenud.“

Voldemar oli andnud õrna lubaduse, et ka teda kuuleb laulmas tema sünnipäeva puhul mängitava etendusel „Don Pasquale“, kuid koroonaviis hääle ja jõu.

„Väikseimgi lootus kadus pärast kümnetunnist rippumist telefoni küljes õnnitlusi vastu võttes,“ ütleb Voldemar. Ta on siiski tänulik ja rõõmus, et paljud inimesed teda sünnipäeva puhul meeles pidasid.

Abikaasa on mõistev

Voldemari kindlaks tagalaks on 57 aastat olnud armastav abikaasa Kaie, kes oli ta kursusekaaslane nii muusikakoolis kui ka konservatooriumis - Kaie õppis koorijuhtimist.

„Teatriinimese naisel peab olema tasakaalukust, mõistmist ja piisavalt tugevad närvid, sest paratamatult oleme oma elukutse tõttu kõrgendatud tähelepanu fookuses,“ kiidab Voldemar abikaasat.

Vanameister esineb endiselt kontsertidega, kus põimib laulude vahele teatrinalju ja humoorikaid luuletusi. Mis on legendi suurepärase vormi saladus?

„Et ma olen sellises vormis, kummardan oma vanemate ees neilt saadud geenide eest ja kindlasti on siin suur roll ka soovil liikuda.“

Mööda treppe ma enam vilistades ei jookse, vaid kasutan lifti, aga üldiselt proovin liikuda - hommikused metsajooksud on asendunud kepikõnniga. See on vokaalse, füüsilise ja ka vaimse

kroonika.delfi.ee

Estonia teater
Teater

vormisoleku üks põhisaladus," avaldab Voldemar oma elujõu hoidmise nipi.

Kevadest sügiseni elavad Voldemar ja Kaie maakodus, kus Voldemar iga päev ja peaaegu iga ilmaga teeb kepikõndi rannal või sõidab jalgrattaga. Tallinnas on jalutuskohtadeks Mustamäe terviserajad ja Männi park, kus ta kümnete aastate jooksul ka enamiku lavarolle pähe on tuupinud - ühendanud meeldiva kasulikuga.

Liikumisega on seotud ka Voldemari väga eriline hobi - surnuaedades jalutamine. Ta on kirjutanud raamatu „Jalutuskäigud Eesti kalmistutel“, millesarnast teadaolevalt Eestis varem pole kirjutatud. 440leheküljeline raamat tutvustab enam kui 200 tuntud inimese hauda enam kui 50 kalmistul. „Olen loomult uudishimulik inimene. Käin kalmistutel otsimas põnevaid hauakive, mälestisi, skulptuure ja kultuurilooliselt huvitavate isiksuste haudasid,“ räägib Voldemar.

Lisaks headele geenidele ja liikumisele on üks tema vitaalsuse ja elujõu allikaid kindlasti ka laulmine, mis on vägagi kehaline tegevus. Teadlased tegid katse: panid monitorid kehalise aktiivsuse mõõtmiseks nii pearolli laulvale ooperilauljale kui ka maratonijooksjale ja tulemus oli üllatav - füüsilise pingutuse tase oli mõlemal sama.

Lubab endale kõike

Voldemaril on rolle muusikateatris kogunenud saja ringis.

Estonia teatri visiitkaart Arne Mikk meenutab aastat 1964, kui lavale tuli Eino Tambergi „Raudne kodu“. Sealt jäi Voldemar talle esimest korda silma.

„Voldemar laulis siis veel kooris ja ütles kõrtsistseenis ühe lause:

„Poisid, mina lähen koju.“ See oli öeldud sellise veendumusega, et ta võis küll Mustamäele koju minna, aga oli selge, et Estoniasse jääb ta väga pikaks ajaks,“ meenutab Arne Mikk.

Nii läkski. Järgmisel aastal sai noor bariton solistik, algas pikk lavatee rollidega nagu Don Pasquale, Reigi õpetaja, Don Giovanni, Cyrano de Bergerac.

„Olen väga õnnelik inimene, et olen saanud teha meelepärast tööd oma armsas koduteatris nii pikki aastakümneid ja saanud suhelda meie säravate inimestega mitmes Estonia generatsioonis,“ lausub Voldemar.

Voldemar sattus Estoniasse selle hiilgeajal. Tema partneriteks olid Georg Ots, Tiit Kuusik, Neeme Järvi, Eri Klas, Hendrik Krumm, Anu Kaal, Margarita Voites, Helgi Sallo, Katrin Karisma

ja paljud teised. Muusikateatriga töökas bariton aga ei piirdunud. Eesti raadio fonoteegis olevat nii palju tema laule, et aasta jooksul saaks igal tööpäeva hommikul ühe tema laulu mängida. „Ma olen olnud kolme isanda teener: peale pingelise teatritöö on üsna palju aega võtnud ka kergemuusika ja ka kammermuusika. Laulmine on meeldiv töö ja kui tahad olla professionaal, siis tuleb oma häälega teha tööd. Ei saa nii, et hüppad hommikul voodist välja ja kukud kohe lõõritama,“ räägib Voldemar. Enam ta igapäevaselt siiski hääleharjutusi ei tee: „Ei, ei! Kaugel sellest! Teen siis, kui on vajadus ja kui on mõni esinemine ees.“ Muidu aga elab Voldemar nagu tavaline inimene ja oma häälepaelte hoidmise pärast midagi tegemata ei jäta. „Luban endale kõike, mida iga normaalne inimene. Ma ei ole selline laulja, kes käib, paks sall ümber kaela. Tervislikud elukombed küll, aga ma ei ole mingi etalon. Mulle ei ole miski eluline asi võõras. Olen täiesti normaalne inimene,“ sõnab Voldemar.